

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 czerwca 2007 r. — Davis i in. przeciwko Radzie

(Sprawa F-54/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytura — Współczynnik korygujący — Przejście na emeryturę po wejściu w życie regulaminu pracowniczego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 maja 2004 r. — Stosowanie współczynników korygujących obliczanych w odniesieniu do przeciętnych kosztów utrzymania w państwie miejsca zamieszkania emerytowanych pracowników — Przepisy przejściowe — Zawieszenie współczynników korygujących w przypadku praw do emerytury nabytych przed wejściem w życie regulaminu pracowniczego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 maja 2004 r.)

(2007/C 183/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Davis i in. (Bolton, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Arpio Santacruz i I. Sulce, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady w sprawie określenia praw skarżących do emerytury, zgodnie z którą część ich praw nabytych przed dniem 30 kwietnia 2004 r. nie została poddana współczynnikowi korygującemu a współczynnik korygujący zastosowany względem tej części ich praw nabytych przed dniem 30 kwietnia 2004 r. jest inny aniżeli współczynnik stosowany względem wynagrodzenia funkcjonariuszy pełniących służbę w Zjednoczonym Królestwie i Danii

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006, s. 28.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2007 r. — Wolfgang A. Mandt przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-45/07)

(2007/C 183/84)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wolfgang A. Mandt (Kreuztal, Niemcy) (przedstawiciel: B. Kolb, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 lutego 2007 r. dotyczącej obniżenia przyznanej skarżącemu renty wdowiej o 50 %;
- zasądzenie od Parlamentu na rzecz skarżącego z mocą wsteczną od dnia 1 kwietnia 2006 r. oraz na przyszłość comiesięcznej wypłaty pozostałych 50 % renty wdowiej po zmarłej żonie skarżącego Giseli Neumann.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski obniżył przyznaną skarżącemu, jako wdowcowi po Giseli Neumann, rentę wdowią o 50 %, nie uznając prawomocnego wyroku rozwodowego wydanego przez sąd belgijski, uzyskanego przez jego zmarłą żonę w 1995 r., który dotyczył pierwszego męża zmarłej.

Skarga jest wymierzona przeciwko braku uznania tego wyroku oraz rozporządzeniu Rady nr 2201/2203/WE z dnia 24 listopada 2003 r. Skarżący podnosi, że jest jedynym „małżonkiem pozostałym przy życiu”, ponieważ związek małżeński, w który wstąpił ze zmarłą, został zawarty prawomocnie (art. 18 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego).

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2007 r. — Tiralongo przeciwko Komisji

(Sprawa F-55/07)

(2007/C 183/85)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giuseppe Tiralongo (Ladispoli, Włochy) (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciaudone i S. Frazzani, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- zobowiązanie Komisji do przedstawienia informacji oraz udostępnienia dokumentów związanych z zatrudnieniem i przedłużaniem umów o pracę zawieranych przez Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) z Panią X, jak również wezwanie Pani X. na świadka;

- zastosowanie wszelkich środków organizacji postępowania oraz wydanie instrukcji niezbędnych dla dokonania oceny naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji przez Komisję;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 460 000 EUR, względnie innej, którą Sąd uzna za słuszną, tytułem naprawienia szkód poniesionych przez skarżącego;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 100 000 EUR, względnie innej, którą Sąd uzna za słuszną, tytułem zadośćuczynienia za krzywdy doznane przez skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, który do dnia 30 kwietnia 2005 r. był członkiem personelu tymczasowego OLAF, wnosi o naprawienie szkód i zadośćuczynienie krzywdom wynikającym jego zdaniem z serii bezprawnych działań Komisji, które miały miejsce w związku z przedłużeniem jego umowy o pracę. Bezprawne działania Komisji polegały między innymi na: i) naruszeniu przepisów oraz orzecznictwa w dziedzinie służby publicznej, mających zastosowanie w sprawie; ii) naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań; iii) naruszeniu zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2007 r. — Gerochristos przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-56/07)

(2007/C 183/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Gerochristos (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: E. Boigelot, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 26 września 2006 r. dotyczącej powołania skarżącego na urzędnika w okresie próbnym w ramach grupy funkcyjnej administratorów w grupie zaszeregowania AD 6, stopień 3;
- stwierdzenie nieważności późniejszej decyzji Parlamentu dotyczącej zatrzymania kwoty 994,95 EUR z wynagrodzenia podstawowego skarżącego i zasądzenie jej zwrotu przy okazji kolejnej wypłaty wynagrodzenia po wydaniu przez Sąd wyroku stwierdzającego nieważność decyzji;

- zasądzenie od Parlamentu na rzecz skarżącego kwoty 25.000 EUR tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za szkody materialne oraz uszczerbek dla kariery skarżącego, z zastrzeżeniem podwyższenia bądź obniżenia jej wysokości w trakcie postępowania;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący jest laureatem konkursu ogólnego EPSO A/18/04 ⁽¹⁾, o którym ogłoszenie zostało opublikowane przed wejściem w życie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ⁽²⁾. W chwili powołania na urzędnika w grupie zaszeregowania AD 6 był członkiem personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania AST 8.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze naruszenie obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 25 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), ponieważ administracja nigdy nie przedstawiła mu powodów, dla których został on zaszeregowany do grupy AD 6, ani dla których zatrzymano kwotę 994,95 EUR z jego wynagrodzenia podstawowego.

Po drugie skarżący podnosi, po pierwsze, naruszenie art. 31 regulaminu pracowniczego, art. 2 i 8 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego oraz postanowień ogłoszenia o konkursie, a po drugie, zarzut niezgodności z prawem w związku z art. 13 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Po trzecie skarżący podnosi, że administracja naruszyła zasady równego traktowania i niedyskryminacji, w szczególności, ponieważ skarżący uważa, że został potraktowany gorzej aniżeli inni członkowie personelu tymczasowego oraz urzędnicy, którzy zostali zaszeregowani korzystniej na podstawie art. 5 ust. 2 i 4 załącznika XIII do regulaminu, względnie innych przepisów przyjętych przez Biuro Parlamentu w dniu 13 lutego 2006 r.

Po czwarte skarżący podnosi naruszenie zasad pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, w szczególności, ponieważ ogłoszenie o konkursie dotyczyło utworzenia rezerwowej listy administratorów należących do grupy zaszeregowania A7/A6.

Po piąte skarżący podnosi naruszenie zasad dobrego administrowania i starannego działania.

W końcu skarżący podnosi, że zatrzymując kwotę z jego wynagrodzenia podstawowego administracja naruszyła art. 85 regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 A z 21.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 27.4.2004, s. 1.